

SZABÓ ISTVÁN ezredes

Feladataink a Honvédelmi Miniszter Bajtárs vándorszerlegének elnyerése után

Néphadseregünk fejlődését az évente megismétlődő díszszemle mutatja meg dolgozó népünknek, barátainknak és ellenégeinknek is.

Néphadseregünk fegyelemben, kiképzésben, erőben, harcserzőkben óriási fejlődésen ment át és dolgozó népünk a május 1-i díszszemlén láthatta, hogy Néphadseregünkért hozott áldozat nem volt hiábavaló. De Néphadseregünk vezetői: tábornokai, tiszti- és tiszthelyettesi kara, valamint az egész honvédség érezhette dolgozó népünk szeretetét, azt az ünneplést, amelyben a díszszemle alkalmával dolgozó népünk részesítette. Ez a mindinkább megnyilvánuló szeretet dolgozó népünk részéről arra kötelez bennünket, hogy tudásunkat, fegyelmeztségünket, harcedzettségünket még magasabb fokra emeljük és maradék nélkül végrehajtsuk a Honvédelmi Miniszter Bajtárs 02-es számú parancsát, amely minden egyes fegyvernem részére megszabja az 1950—51-es kiképzési évben azt az elérendő célt, mely képessé teszi őt adott esetben, szeretett Hazánk megvédésére.

Az 1951 május 1-i díszszemle a hadtáp tisztképző iskola részére hatalmas sikert hozott. Elnyertük a díszszemlén a Honvédelmi Miniszter Bajtárs első díját, mely a fegyvernemi tiszti

iskolák közötti versenyben a legjobban díszelgő puskás század részére volt kitűzve.

Ez a siker nem máról-holnapra született meg, hanem hosszú, szívós munka eredménye. Ez a szívós munka 1950 novemberében kezdődött, amikor a bajtársak a Hadtápiskolára bevonultak. Itt szembe kellett nézni a bevonult bajtársaknak azzal a felfogásával, hogy a „a hadtáp-munka nem katonai feladat”, hogy „a hadtáp-munka irodai, raktári, vagy konyhai feladat”. Azzal az általános mézettel kellett szembenéznünk, — amely, sajnos, Néphadseregünkön belül még mindig fennáll —, hogy „a hadtáp-munka nem harci feladat”, hogy „a hadtáp kérdése az 2., vagy 3. rangú kérdés”, „ott nem harcosokat, hanem ghsokot képeznek ki”, stb.

Ezt a szellemet a Néphadseregünkön belül lévő ellenség még terjeszti és tudatosan igyekszik lebecsülni a hadtáp-munkát, amely a Horthy-rendszerben tényleg korrupt és tolvaj egyének gyülekezete volt.

A II. Világháború azonban bebizonyította, hogy a Szovjetunió hadseregének hadtápjja méltó fegyvertársa, segítője és kiszolgálója az összes fegyvernemeknek és a győzelem kivívásakor a hadtáp ugyanolyan dicsőséget könyvelhetett el magának, mint bármely fegyvernem.

A hadtáp-tisztek, tiszthelyettesek és honvédek olyan megbecsülést kapnak a fegyvernemi pk-októl és tisztektől, tiszthelyettesektől, valamint honvédektől, amilyen mértékben ezt ki tudják a maguk részére harcolni. A Hadtápiskola növendékei megtették az első és döntő lépést a Május 1-i díszelgésen afelé, hogy bebizonyítsák minden illetékesnek, hogy a hadtáp-tisztek első vonalban küzdenek Néphadseregünk fegyelme, anyagi fegyelme, a kiképzési feladatok segítése, a kiképzési feladatok végrehajtása, valamint Néphadseregünk erősítése és fejlesztése terén.

Ezt a szellemet kell a Hadtápiskolán továbbfejlesztelnünk, hogy a leendő hadtáp-tisztek fegyvermükben, kiképzésükben olyan fokot érjenek el, hogyha kikérülnek a csapathoz, ott helyüket tökéletesen meg tudják állni és a hadtápszolgálatnak tiszteletet és elismerést tudjanak kivívni.

De ugyanez a feladat vár a csapatoknál és Néphadseregünk minden területén működő htp. tisztekre is. Be kell bizonyítani minden hadtáp-tisztnek jó munkájával, hogy a hadtáp, Néphadseregünk erőssége és jól működő hadtáp nélkül, — amit, hogyha a fegyvernemi pk-ok és minden tiszt nem támogat, — sem kiképzési, sem harci feladatokat nem lehet megoldani.

A májusi díszszemle árnyoldala, hogy a Honvédelmi Miniszter Bajtárs által elrendelt miniszteri szemle igen sok hiányosságot hozott felszínre, különösen hadtáp-vonalon, úgy, hogy ez a hadtáp Május 1-i díszszemle sikerének fényét nagymértékben tompítja.

Azok a bajtársak, akik nem járultak hozzá hadseregünk fejlődéséhez a hadtáp-vonalon kellő mértékben, úgy érezzük, hogy a Hadtápiskolát is kompromittálják. Úgy érezzük, hogy ezek a bajtársak visszaélnek, vagy lebecsülik azt a nagy megtiszteltetést, melyet ők pártunktól, népüinktől kaptak, azért, hogy a honvédség tisztjei lehettek.

Megnyugtató, hogy olyan hadtáp-tisztek, akik munkájukat rosszul végzik, kisebb számban vannak és a miniszteri szemle bizonyosságául megállapíthatjuk, hogy igen komoly eredményeket értünk el a csapatnál működő htp. tisztek fejlődésében is, ami azt bizonyítja, hogy súlyal az egyénekből keresendő a hiányosságoknak oka.

Egyik fő hiányosságunk, hogy a hadtáp-tisztek egy része nem küzd kellő eréllyel ez ellen a szellem ellen, amely még a Horthy-hadseregből ragadt ránk, hogy mi nem vagyunk harcosok és hogy mi nem harci feladatokat oldunk meg. Eltűrik saját és mások hibáját a fegyelem és az anyagi fegyelem terén.

Másik súlyos hiányosságunk, hogy a csapatparancsnokokkal nincs meg a hadtápnak a kellő kapcsolata. Ez csak részben hiányossága a hadtáp-tiszteknek, mert itt a csapatbiztos bajtársak egy részében kell keresni a hiányosságot és a hadtáp-tiszteknek mindent el kell követni, hogy a csapatbiztos bajtársaknál megfelelő tekintélyt szerezzenek, hogy azok elhatározásaikról őket kellő időben tájékoztassák, hogy a harci feladatok megoldásában a hadtápszolgálat őket segíthesse.

Nem szervezik meg munkájukat a hadtápparancsnokok és szolgálatiág-vezetők kellően és sokszor olyan munkát végeznek, amit egy honvéd vagy gépiprónő nyugodtan el tudna végezni. Így a harci feladatok megoldására a csapatparancsnokkal való szoros együttműködésre, a szabályzatok tanulmányozására, saját maguk szakmai és politikai képzésére nem marad elég idejük.

A hadtáp-tisztek nem veszik igénybe a politikai apparátus, a pártszervezet és DISZ-szervezet hatalmas segítő és mozgósító munkáját és így a csapatnál szinte önként vállalják, hogy ők 2., vagy 3. rangú szerepet töltenek le.

A Hadtáp-tiszti iskola díszszemlén elért sikere megmutatja az utat a hiányosságok leküzdésére. Rajtunk a feladat, hadtáp-tiszteken, hogy megbecsülést és tiszteletet harcoljunk ki az egész vonalon a hadtápszolgálat, a hadtáp-tisztek, tisztehelyettesek és honvédek számára. És ha figyelembe vesszük a hadtáp beosztottjai az általam felsorolt néhány olyan hibát, melynek kiküszöbölése döntően javíthatja meg munkánkat, a Május 1-én elért siker gyülmölcsét az egész hadtáp-vonalon learathatjuk és döntően járulhatunk hozzá, hogy hadtáp-munkánk megjavul, Néphadseregünk anyagi helyzete felfejlődik és ezzel hozzájárulunk az egész hadsereg megerősítéséhez és a Miniszter Bajtárs parancsának maradéktalan végrehajtásához.

